

suša posnajoscho psched thmi zlowefami, ga zo won was
 sabej posnasch psched swojim nebjasim Woschzom (Matth.
 10, 32), jo wono bužo ten zaš pschisch, až wy Bogu slu-
 žisch bužoscho we dno a nožy we jogo templu, a až ten na
 tom stole seježy nad wami bydlisch bužo (Sjaw. 7, 15).
 A k tomu kšech Bog naš schylnych pschinasčy psches Jesom
 Krista.

Ja (paš) zu chwatasch bžes muznosčzi
 A tej gluznosčzi
 Tych, lenž služe jagneichu
 A se wšchymi janželami
 S kjarližami
 Mož a zescž jom powdaju.

Lubšche jagne! šchi zu chwalisch
 A se palisch
 We nimernej lubosčzi.
 Ty by k mojom strowju šcherpeš,
 Zo gor humreš,
 Hol me k šeb stej žakosčzi. Amen.

(Huspitwajšcho šebe ten kjarliž Nr. 133: Žinš jo ten
 žen še šjawil.)

